

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, Požega

Poslovni broj: P-236/2019-48

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Požegi, po sucu Ljubomiru Mirković, kao sucu pojedincu, u građansko-pravnoj stvari tužitelja Zorana Zadre, OIB 17574100176, Vilima Korajca 54, 34000 Požega, zastupan po opunomoćeniku Nemanji Nožiniću, odvjetniku u Novoj Gradišci, Gundulićeva 4, 35400 Nova Gradiška, protiv tuženika Addiko Bank d.d., Slavonska avenija 6, 10000 Zagreb, OIB 14036333877, zastupan po opunomoćenicima – odvjetnicima iz OD Knezović & partneri j.t.d., Radnička cesta 54, 10000 Zagreb, radi stjecaja bez osnove, vr. p. s. 2.997,80 EUR, nakon glavne javne rasprave zaključene 13. travnja 2026., u nazočnosti tužitelja, opunomoćenika tužitelja Maria Maričevića i zamjenika opunomoćenika tuženika Roberta Subotića, odvjetnika u Požegi, na temelju članka 335. stavak 4. Zakona o parničnom postupku, 13. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Slavonska avenija 6, 10000 Zagreb, OIB 14036333877, da Zoranu Zadro, OIB 17574100176, Vilima Korajca 54, 34000 Požega, isplati iznos od 676,80 EUR (šestosedamdesetšesteuraosamdesetcenti) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena koja teče od dospijeca svakog pojedinog iznosa do 31. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022., po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 % poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 % poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamate proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 %

poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja teče:

- na iznos od 3,59 EUR počev od 01.10.2007. do konačne isplate;
- na iznos od 3,58 EUR počev od 01.11.2007. do konačne isplate;
- na iznos od 3,62 EUR počev od 01.12.2007. do konačne isplate;
- na iznos od 3,62 EUR počev od 01.01.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 3,68 EUR počev od 01.02.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 3,74 EUR počev od 01.03.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 3,79 EUR počev od 01.04.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 3,68 EUR počev od 01.05.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 3,64 EUR počev od 01.06.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 3,69 EUR počev od 01.07.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 3,61 EUR počev od 01.08.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 3,62 EUR počev od 01.09.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 3,68 EUR počev od 01.10.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 3,99 EUR počev od 01.11.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 3,76 EUR počev od 01.12.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 6,78 EUR počev od 01.01.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 6,84 EUR počev od 01.02.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 6,88 EUR počev od 01.03.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 6,81 EUR počev od 01.04.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 8,65 EUR počev od 01.05.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 8,52 EUR počev od 01.06.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 8,39 EUR počev od 01.07.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 8,44 EUR počev od 01.08.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 8,52 EUR počev od 01.09.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 8,46 EUR počev od 01.10.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 8,42 EUR počev od 01.11.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 8,54 EUR počev od 01.12.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 8,65 EUR počev od 01.01.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 8,77 EUR počev od 01.02.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 8,72 EUR počev od 01.03.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 8,92 EUR počev od 01.04.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 8,87 EUR počev od 01.05.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 8,97 EUR počev od 01.06.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 9,53 EUR počev od 01.07.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 9,40 EUR počev od 01.08.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 9,88 EUR počev od 01.09.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 9,63 EUR počev od 01.10.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 9,44 EUR počev od 01.11.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 10,01 EUR počev od 01.12.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 10,37 EUR počev od 01.01.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 10,11 EUR počev od 01.02.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 10,15 EUR počev od 01.03.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 9,96 EUR počev od 01.04.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 10,02 EUR počev od 01.05.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 10,65 EUR počev od 01.06.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 10,74 EUR počev od 01.07.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 11,44 EUR počev od 01.08.2011. do konačne isplate;

- na iznos od 11,18 EUR počev od 01.09.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 10,79 EUR počev od 01.10.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 10,78 EUR počev od 01.11.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 10,73 EUR počev od 01.12.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 10,88 EUR počev od 01.01.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 11,03 EUR počev od 01.02.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 11,04 EUR počev od 01.03.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 10,94 EUR počev od 01.04.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 10,98 EUR počev od 01.05.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 11,04 EUR počev od 01.06.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 10,98 EUR počev od 01.07.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 10,98 EUR počev od 01.08.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 10,92 EUR počev od 01.09.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 10,81 EUR počev od 01.10.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 10,95 EUR počev od 01.11.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 10,99 EUR počev od 01.12.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 10,98 EUR počev od 01.01.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 10,78 EUR počev od 01.02.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 10,92 EUR počev od 01.03.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 10,95 EUR počev od 01.04.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 10,89 EUR počev od 01.05.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 10,71 EUR počev od 01.06.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 10,60 EUR počev od 01.07.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 10,70 EUR počev od 01.08.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 10,76 EUR počev od 01.09.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 10,94 EUR počev od 01.10.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 10,84 EUR počev od 01.11.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 10,88 EUR počev od 01.12.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 10,92 EUR počev od 01.01.2014. do konačne isplate;
- na iznos od 16,14 EUR počev od 01.02.2014. do konačne isplate, a sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

II Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Slavonska avenija 6, 10000 Zagreb, OIB 14036333877, da tužitelju Zoranu Zadru, OIB 17574100176, Vilima Korajca 54, 34000 Požega, isplati iznos od 2.321,00 EUR (dvijetisućetristodvadesetjedaneuro) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena koja teče od dospeljeća svakog pojedinog iznosa do 31. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022., po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 % poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 % poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije

refinanciranja ili granične kamate proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 % poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, (u daljnjem tekstu: zatezna kamata), a koja teče:

- na iznos od 0,22 EUR počev od 01.03.2007. do konačne isplate;
- na iznos od 0,78 EUR počev od 01.03.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 2,73 EUR počev od 01.04.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 10,62 EUR počev od 01.11.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 1,69 EUR počev od 01.12.2008. do konačne isplate;
- na iznos od 11,60 EUR počev od 01.01.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 12,95 EUR počev od 01.02.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 13,90 EUR počev od 01.03.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 12,34 EUR počev od 01.04.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 11,98 EUR počev od 01.05.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 9,52 EUR počev od 01.06.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 7,27 EUR počev od 01.07.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 8,18 EUR počev od 01.08.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 9,61 EUR počev od 01.09.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 8,58 EUR počev od 01.10.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 7,86 EUR počev od 01.11.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 9,94 EUR počev od 01.12.2009. do konačne isplate;
- na iznos od 11,98 EUR počev od 01.01.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 14,06 EUR počev od 01.02.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 13,25 EUR počev od 01.03.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 16,78 EUR počev od 01.04.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 15,87 EUR počev od 01.05.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 17,64 EUR počev od 01.06.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 27,64 EUR počev od 01.07.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 25,37 EUR počev od 01.08.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 33,90 EUR počev od 01.09.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 29,40 EUR počev od 01.10.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 26,01 EUR počev od 01.11.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 36,31 EUR počev od 01.12.2010. do konačne isplate;
- na iznos od 42,68 EUR počev od 01.01.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 38,06 EUR počev od 01.02.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 38,74 EUR počev od 01.03.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 35,43 EUR počev od 01.04.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 36,45 EUR počev od 01.05.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 47,72 EUR počev od 01.06.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 49,31 EUR počev od 01.07.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 61,79 EUR počev od 01.08.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 57,25 EUR počev od 01.09.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 50,20 EUR počev od 01.10.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 50,01 EUR počev od 01.11.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 49,24 EUR počev od 01.12.2011. do konačne isplate;
- na iznos od 51,80 EUR počev od 01.01.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 54,63 EUR počev od 01.02.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 54,71 EUR počev od 01.03.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 52,94 EUR počev od 01.04.2012. do konačne isplate;

- na iznos od 53,66 EUR počev od 01.05.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 54,71 EUR počev od 01.06.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 53,57 EUR počev od 01.07.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 53,67 EUR počev od 01.08.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 52,62 EUR počev od 01.09.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 50,67 EUR počev od 01.10.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 53,05 EUR počev od 01.11.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 53,91 EUR počev od 01.12.2012. do konačne isplate;
- na iznos od 53,56 EUR počev od 01.01.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 50,10 EUR počev od 01.02.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 52,50 EUR počev od 01.03.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 53,05 EUR počev od 01.04.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 51,97 EUR počev od 01.05.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 48,78 EUR počev od 01.06.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 46,79 EUR počev od 01.07.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 48,55 EUR počev od 01.08.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 49,76 EUR počev od 01.09.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 52,86 EUR počev od 01.10.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 51,15 EUR počev od 01.11.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 51,91 EUR počev od 01.12.2013. do konačne isplate;
- na iznos od 52,54 EUR počev od 01.01.2014. do konačne isplate;
- na iznos od 52,68 EUR počev od 01.02.2014. do konačne isplate, a sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

III Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Slavenska avenija 6, 10000 Zagreb, OIB 14036333877, naknaditi tužitelju Zoranu Zadro, OIB 17574100176, Vilima Korajca 54, 34000 Požega, trošak parničnog postupka u iznosu od 1.929,10 EUR (tisućudevetstodvadesetdeveteuradesetcenti) s pripadajućom zateznom kamatom počev od 13. svibnja 2026. do isplate, a u roku od 15 dana.

IV U preostalom dijelu, za iznos od 612,83 EUR (šestodvanaesteuraosamdesettricenti) i zateznom kamatom na ovaj iznos počev od 13. svibnja 2026. do isplate zahtjev za isplatom troška parničnog postupka odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj Zoran Zadro, OIB 17574100176, Vilima Korajca 54, 34000 Požega u tužbi koju je podnio protiv tuženika Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB 14036333877, 10. lipnja 2019. (u daljnjem tekstu tužitelj i tuženik) ističe kako je s pravnim prednikom tuženika Slavenska banka d.d., Osijek, Kapucinska 29, OIB 23501189286, zaključio Ugovor o namjenskom kreditu bez depozita broj: 5140230452-69700017281/2007 26. siječnja 2007., a koji je solemiziran 26. siječnja 2007. kod Javnog bilježnika Nike Bagarića iz Požege, pod poslovnim brojem OV-1245/07, a pravni prednik tuženika je kao kreditor njemu odobrio kredit za kupovinu automobila i plaćanje premije osiguranja te je isti isplaćen u iznosu od 17.000,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan korištenja kredita. U citiranom Ugovoru o kreditu ugovoren je rok otplate kredita u trajanju od 7 godina kao i način otplate kredita i to tako da se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim

anuitetima, u iznosu od 236,85 CHF u kunsjoj protuvrijednosti obračunatoj po srednjem tečaju HNB važećem na dan plaćanja za CHF. Također je u ovom Ugovoru ugovoreno da se on – tužitelj kao korisnik kredita obvezuje iznos kredita vratiti uz valutnu klauzulu te je ugovoreno da će korisnik kredita kredit plaćati u anuitetima iznos kredita od 17.000,00 CHF i redovnu kamatu koja je promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama kreditora, a koja na dan sklapanja Ugovora iznosi 5,25 %, sve u kunsjoj protuvrijednosti obračunatoj po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja. Dakle, ugovoreno je između stranaka da će tužitelj kao korisnik kredita kredit vraćati uz valutnu klauzulu i visina anuiteta je utvrđena u iznosu od 236,85 CHF.

2. Ubrzo nakon sklapanja Ugovora o namjenskom kreditu od 26. siječnja 2007. tužitelj je nekoliko puta obaviješten o promjeni visine dotadašnje kamatne stope, od 5,25 % na više i to dana 1. rujna 2007. na 6,10 %, od dana 1. prosinca 2008. na 6,80 % te od dana 1. travnja 2009. na 7,30 %, a zbog promjene kamatnih stopa mijenjala se i visina anuiteta. Također, ubrzo nakon sklapanja navedenog Ugovora o kreditu, a zbog tužitelju nejasnih tržišnih prilika i u vrijeme sklapanja Ugovora izglednog stanja nestabilnosti CHF na novčarskom tržištu, a kojemu kao korisnik u kredita nisu objašnjene na kvalitetan i stručan način prilikom zaključenja Ugovora, došlo je do znatnih promjena tečaja CHF u odnosu na HRK što je imalo za posljedicu povećanje obveze tužitelja prilikom otplate anuiteta u kunsjoj protuvrijednosti. Tužitelj ističe da u samoj ugovornoj odredbi o valutnoj klauzuli nisu objašnjeni razlozi niti su vidljivi kriteriji na temelju kojih je tužitelj kao potrošač mogao predvidjeti ekonomske posljedice valutne klauzule vezane za CHF. Unatoč promjeni kamatne stope i promjene visine anuiteta te promjene tečaja CHF u odnosu na HRK i povećanja ukupne novčane obveze, tužitelj je uredno ispunjavao obveze po kreditu te je kredit i otplaćen 1. veljače 2014.

3. Kako je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj RevT-249/14 od 9. travnja 2015., kao i presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 14. lipnja 2018. poslovni broj PŽ-6632/10, a u kojem parničnom postupku je i pravni prednik tuženika Slavonska banka d.d. bio jedan od tuženika te je utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača – korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima u kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika, kao trgovca i korisnika kreditnih usluga kao potrošača, a da o tome nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktno parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, tuženik Addiko banka d.d.

postupio je suprotno odredbama Zakona o zaštiti potrošača i Zakona o obveznim odnosima.

4. Kako je u navedenom dijelu potvrđena presuda te presudom Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. i presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj RevT-249/14 od 09. travnja 2015., kao i presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., pravomoćno utvrđeno da je kamatne stope tuženik mijenjao bez ugovorenih parametara i to jednostranom svojom odlukom, samo na način da je tužitelja obavijestio o promjeni kamatne stop, a tužitelj ističe da se o kamatnoj stopi nije pojedinačno pregovaralo, na taj način da je došlo do povrede kolektivnih interesa i prava potrošača tj. korisnika kredita, a sve je imalo za posljedicu nepoštenost, odnosno ništetnost navedenih ugovornih odredbi te predmetna pravomoćna presuda obvezuje i tuženika koji je u predmetu "potrošač" sudjelovao kao prvotuženik pa se u pogledu ništetnosti ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli ništetnost odnosi na svaki kredit sklopljen od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008., a u pogledu ništetnosti ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi ta ništetnost se odnosi na svaki kredit sklopljen kroz period od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008.

5. Zbog iznesenih razloga tužitelj ocjenjuje da je oštećen za razliku između plaćene kamate unutar svakog anuiteta po stopi koju je tuženik primjenjivao spram početno ugovorene kamatne stope, kao i za razliku tečaja za CHF kojeg je tuženik primjenjivao prilikom plaćanja svakog anuiteta i ostatka glavnice spram tečaja CHF na dan korištenja kredita.

6. Tužitelj ocjenjuje da je tuženik zaključio Ugovor o kreditu s njom na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nju kao potrošača nije u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja samog ugovora, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana pa da je tuženik zbog toga postupao suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača, a kako je u navedenim presudama utvrđeno da su ugovorne odredbe kojima se glavnica veže za valutu švicarski franak prosječnom potrošaču nerazumljive, da su nepoštene pa prema tome i ništetne, jer su banke prije i u vrijeme zaključivanja ugovora propustile informirati potrošače o općem riziku vezanom uz svaku valutnu klauzulu, o činjenici da je rizik intervalutarnih promjena u valutnoj klauzuli vezanoj za švicarski franak neusporedivo veći u odnosu na isti takav rizik u valutnoj klauzuli vezanoj uz EUR, a jer se tečajna politika Hrvatske narodne banke temelji na održavanju stabilnog nominalnog tečaja HRK prema EUR, dok tečaj svih ostalih valuta u odnosu na HRK nije pod kontrolom HNB-a, a što i proizlazi iz potvrde HNB-a od 7. lipnja 2013. da je rast tečaja švicarskog franka u kontekstu skorog uvođenja eurozone gotovo potpuno izvjestan, te o povećanom riziku koji donosi istovremeno ugovaranje valutne klauzule i promjenjive kamatne stope.

7. Tužitelj ocjenjuje da je koristeći ništetne ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i odredbu o valutnoj klauzuli, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, u razdoblju od listopada 2007. do zaključno 1. srpnja 2014.

nezakonito tuženik naplatio veći iznos u kunskoj protuvrijednosti kako na ime glavnice tako i iznos kamate na glavnicu iz Ugovora o namjenskoj kreditu od 26. siječnja 2007. i zbog toga tužitelj ocjenjuje kako ima pravo potraživati povrat neosnovano naplaćenih iznosa po osnovi promjenjive kamatne stope i tečajnih razlika u periodu od 1. listopada 2007. do 1. siječnja 2014., a zbog čega u tužbi postavljenim tužbenim zahtjevom po osnovi promjenjive kamatne stope tužitelj zahtjeva iznos od 4.746,15 HRK a po osnovi tečajnih razlika potražuje iznos od 28.000,00 HRK i to tako da na pojedinačne novčane iznose po osnovi promjenjive kamatne stope zahtjeva zateznu kamatu od dana svako mjesečne preplate pojedinačnih iznosa pa do isplate, a po osnovi tečajnih razlika zahtjeva zateznu kamatu od 26. siječnja 2007. pa do isplate, zajedno s troškom parničnog postupka koji potražuje od tuženika sa zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

8. U odgovoru na tužbu tuženik je istakao da u cijelosti osporava zahtjeve tužitelja u pogledu pravne osnove, visine, kao razloge kojima je tužitelj obrazložio svoju tužbu. Istakao je da prema sadržaju građansko-pravnog odnosa između stranaka ne postoji obveza između tuženika prema tužitelju zato što je kredit u cijelosti otplaćen, a to znači da je Ugovor o kreditu ispunjen i obvezno-pravni odnos između stranaka prestao je ispunjenjem sukladno članku 160. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZOO/05). Tuženik je istakao materijalno-pravni prigovor zastare navodeći da tražbine po osnovi stjecanja bez osnove zastarijevaju u općem zastarnom roku od 5 godina, a da prema prevladavajućoj sudskoj praksi, posebno zbog Odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženoj u presudi Rev-x-183/11-2 od 16. listopada 2013. kod zahtjeva za vraćanje primljenog temeljem ništetnog pravnog posla rok zastare počinje teći od dana sklapanja ništetnog pravnog posla. Budući da je od sklapanja osnovnog Ugovora – koji sadrži po tužitelju ništetne klauzule, a na kojima tužitelj temelji svoj zahtjev za plaćanje, proteklo više od 5 godina tada je jasno kako je tužiteljevo navodno potraživanje u cijelosti zastarjelo. Zbog navedenih razloga tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan i prije provođenja dokaznog postupka.

8.1. Tuženik je ponovno isticao da više ne postoji dužničko – vjerovnički odnos između stranaka i budući da ne postoje sporne odredbe o kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli tada se iste više ne mogu utvrđivati ništetnim niti se na temelju istih može više tražiti bilo kakvo plaćanje od tuženika. Tuženik ponovno izričito osporava da bi odredbe Ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi bile ništetne. Naprotiv, odredbe su valjane i slijedom toga tužitelj nema i ne može imati nikakve tražbine prema tuženiku po toj osnovi. Tuženik je ocijenio da se tužitelj nema pravo pozivati na utvrđenja citiranih presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. kojom je utvrđeno da je ništetna i nepoštена ugovorena valutna klauzula u Ugovorima o potrošačkom kreditiranju uz koju je vezana glavnica CHF i da je ništetna i nepoštена ugovorna odredba o promjenjivosti kamatne stope, a to znači da se nema pravo pozivati niti na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. kojom je potvrđena prvostupanjska presuda u dijelu koji se odnosi na ugovaranje promjenjive kamatne stope, kao niti na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018., kojom je pravomoćno potvrđena navedena presuda suda prvog suda u dijelu koji se odnosi na ugovaranje

valutne klauzule kojom je vrijednost obveze u HRK vezana uz CHF. Tuženik je ponovio kako su valjane odredbe Ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli, a valutna klauzula je sadržana u članku 2. i 3. navedenog Ugovora gdje stoji da banka u skladu s propisima Republike Hrvatske te Pravilnika o ovlastima odobrava namjenski kredit za kupovinu automobila i plaćanje premije osiguranja u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 17.000,00 CHF, po srednjem tečaju HNB na dan korištenja kredita, a kredit se otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima, a podmiruje u HRK obračunatim po srednjem tečaju HNB za devize na dan dospijeca, odnosno na dan plaćanja, ukoliko se plaćanje vrši prije roka dospijeca. Tuženik također ističe kako niti u odnosu na odredbe osnovnog Ugovora u odnosu na promjenjivosti kamatne stope (članak 4.) također nisu ispunjeni uvjeti za provođenje testa poštenosti iz članka 84. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 96/03 – dalje u tekstu ZZP/03) a niti uvjeti iz članka 81. da bi se navedena odredba mogla smatrati nepoštenom. U tom pravcu tuženik ističe kako odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi nije ništetna iz razloga što ista nije zabranjena i nije protivna niti jednom prisilnom pravnom propisu, a o ništetnosti bi se moglo govoriti samo u slučaju da je visina kamate premašila najvišu dopuštenu stopu propisanu u članku 26. ZOO/05, a što ovdje nije slučaj. Tuženik je u detaljno iznesenim pravnim stavovima citirao Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske (da valutna klauzula ne može uzrokovati bilo kakvu, a ponajmanje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača), presude Županijskog suda u Puli poslovni broj GŽ-2658/12 od 11. studenog 2013., presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2462/03 od 12. prosinca 2005., a u kojima su sudovi zauzeli stav da se u Ugovorima o kreditu odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi ne može ocjenjivati kao nepoštena jer je uočljiva odredba, jasna je odredba i razumljiva, budući da je istaknuta u samom osnovnom Ugovoru i ni po čemu se ne razlikuje od ostalih odredaba u smislu veličine fonda, jezično i gramatički je ispravno sastavljena i ne postoje nikakve dvojbe po pitanju sadržaja – što su stranke ugovorile temeljem ove odredbe, ne sadrži nikakve pojmove koji bi bili dvojbeni po svom značenju, a po prirodi stvari bi korisnik kredita trebao znati da riječ "promjenjiva" stvarno znači da je to suprotno od riječi "fiksna".

Zbog iznesenih razloga tuženik ne može utvrditi niti visinu tužbenog zahtjeva od 32.746,15 HRK ukupno, a koje tužitelj potražuje sa zateznim kamatama. Ovo stoga što tužitelj nije podnio niti jedan dokaz o izračunu navedenih iznosa, a budući da tuženik prigovara i osnovanosti i visini tužbenog zahtjeva tada predlaže sudu da tužbeni zahtjev tužitelja odbije i da tužitelj tuženiku naknadi troškove parničnog postupka.

9. Očitujući se na odgovor na tužbu tužitelj je istakao kako u cijelosti ostaje kod tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva i generalno da se protivi svim navodima tuženika iznesenih u odgovoru na tužbu, a koji su u suprotnosti s tužbom i dosadašnjim navodima tužitelja. Tužitelj ocjenjuje da su navodi tuženika paušalni i neargumentirani, a jer je Vrhovni sud Republike Hrvatske svojom presudom poslovni broj Rev-2221/2018-11 riješio sve dosadašnje prijedore glede pravnog značaja i pravnih posljedica ugovaranja valutne klauzule i promjenjive kamatne stope kod Ugovora o kreditu. Kako tuženik osporava i osnov i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva tada je tužitelj ostao kod prijedloga da sud izvede dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem na okolnost visine tužbenog zahtjeva, a budući da tuženik svoje tvrdnje zasniva na netočnim, nepotkrijepljenim i tendencioznim konstrukcijama tužitelj je predložio da sud ne prihvati činjenična utvrđenja i pravnu

ocjenu tuženika i da nakon cjelokupno provedenog dokaznog postupka usvoji tužbeni zahtjev, uz obvezu tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak.

10. Tužitelj tvrdi, a vezano za prigovor zastare potraživanja da je odluka Trgovačkog suda u Zagrebu postala pravomoćna od 13. lipnja 2014., da je zastara u ovom predmetu ponovno počela teći od 14. lipnja 2014., da je zastarni rok za restituciju opći petogodišnji zastarni rok iz čl. 225. i teče do 14. lipnja 2019. Kako tužitelj potražuje s osnova promjene kamatne stope za razdoblje od isplate kredita pa do 1. veljače 2014. određeni novčani iznos, a prilikom sklapanja Ugovora o kreditu tuženik je propustio postupati s dobrom vjerom i obavijestiti ga što u konkretnom slučaju znače odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, na koji će se način ista mijenjati, od čega zavisi promjena kamatne stope i koji su parametri koji utječu na istu, odredbu Ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi ocijenio je kao nametnutu obvezu koju nije mogao objektivno sagledati kao cjelinu u vrijeme sklapanja ugovora i iz svega se nameće zaključak kako takva ugovorna obveza uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama nje kao korisnika kredita u odnosu na tuženika kao trgovca i drugu ugovornu stranu. Sve to je suprotno temeljnim načelima obveznog prava, načelu ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima, a obzirom da su kamatne stope ugovorene kao promjenjive jednostranom odlukom tuženika, jer u vrijeme zaključenja ugovora tuženik kao kreditor i tužitelj kao korisnik usluge nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metode izračuna tih parametara koje utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, sve to je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu tužitelja te je tuženik zbog toga postupao suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača i ZOO/05.

11. Osim toga, tužitelj je i kasnije elaborirao činjenice i ostao kod pravnog stava, a koji je izražen u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Rev-2221/18-11 kojom je odlučujući o reviziji protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/12 od 4. srpnja 2013., a kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev u odnosu na prvo tuženike tj. i na tuženika, glede nedopuštenosti valutne klauzule u ugovorima o kreditu, da su banke u određeno navedenim razdobljima povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita, sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe – ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak (valutna klauzula) a da se o tome nije pojedinačno pregovaralo.

12. Istakao je da je upravo VSRH utvrdio da su ugovorne odredbe kojima se glavnica veže za valutu švicarski franak prosječnom potrošaču nerazumljive, nepoštene, pa prema tome ništetne jer su banke prije i u vrijeme zaključivanja ugovora propustile informirati potrošače o općem riziku vezanom uz svaku valutnu klauzulu, o činjenici da je rizik intervalutarnih promjena u valutnoj klauzuli vezanoj za švicarski franak neusporedivo veći u odnosu na isti takav rizik u valutnoj klauzuli vezanoj uz euro, jer se tečajna politika HNB-a temelji na održavanju stabilnog nominalnog tečaja kn prema euru, dok tečaj svih ostalih valuta u odnosu na kn nije pod kontrolom HNB-a, o tome da je rast tečaja švicarskog franka u kontekstu skorog uvođenja eurozone gotovo potpuno izvjestan te i o povećanom riziku koji donosi istovremeno ugovaranje valutne klauzule i promjenjive kamatne stope.

13. Tuženik je u cijelosti ostao kod svojih pravnih stavova obrazloženih ranije i ponovno isticao da drži kako kolektivna tužba na koju se tužitelj poziva nije prekinula zastaru i unatoč pravnom shvaćanju VSRH u presudi broj Rev-2245/17-2 od 20. ožujka 2018. jer tužitelj nije bio stranka kolektivnog postupka.

14. Na pripremnom ročištu od 16. travnja 2021. sud je zaključio prethodni postupak i odlučio izvesti dokaz pribavom pisanog Nalaza i mišljenja po financijsko-knjigovodstvenom vještaku, a koji je trebao izračunati iznose u HRK koje je tužitelj preplatio temeljem navedenog Ugovora o kreditu, uzimajući u obzir početno ugovorenu kamatnu stopu te naknadno povisivane kamatne stope temeljem kojih je tužitelj plaćao pojedine anuitete, uvažavajući dane kada su pojedine preplate učinjene na način da se prikaže ukupan iznos preplate te iznos po pojedinim datumima za čitavo vrijeme trajanja Ugovora odnosno do konačne isplate kredita. Također je vještak trebao napraviti izračun preplate temeljem navedenog Ugovora o kreditu, a uzimajući u obzir srednji tečaj CHF kreditora na dan sklapanja Ugovora o kreditu te naknadni rast tog tečaja na dan plaćanja pojedinog anuiteta i to tako da prikaže iznos preplate te iznos preplate po pojedinim datumima za cijelo vrijeme do konačne otplate kredita.

15. Rješenjem poslovni broj P-236/2019-12 od 8. veljače 2022. vještakom je imenovan Boris Belunjak, stalni sudski vještak iz Požege, Vidovci, Sv. Ane 8, koji je na temelju pisane dokumentacije i to navedenog Ugovora o namjenskom kreditu kao i druge pisane dokumentacije (Početni otplatni plan, Pregled prometa za tužitelja u CHF i HRK od početka do konačne otplate kredita, Stvarni otplatni plan izražen u CHF za vrijeme otplate kredita, Pregled uplata po kreditu u CHF i HRK sa vidljivim datumom uplate i iznosa i dokument o isplati kredita na određeni dan isplate tj. plasmana kredita). Naknadnu dokumentaciju vještaku je dostavio tuženik, a vještak Boris Belunjak je dostavio pisani Nalaz i mišljenje, 31. listopada 2023. (stranice 371 – 391 spisa), a kojem prileže i Prilozi (Prilog 1 i Prilog 2).

15.1. U pisanom Nalazu i mišljenju vještak Boris Belunjak je istakao da je utvrdio da su tužitelj kao korisnik kredita i pravni prednik tuženika Slavenska banka d.d., Kapucinska 29, Osijek, 26. siječnja 2007. sklopili Ugovor o namjenskom kreditu za kupovinu automobila u iznosu od 17.000,00 CHF na rok otplate od 7 godina, s time da je početni tj. inicijalni plan otplate kredita kao i stvarni plan otplate kredita ispostavljen, a kredit otplaćen u 84 mjesečna anuiteta. Stvarno zaduženi kredit iznosio je 16.618,88 CHF, početno ugovorena promjenjiva redovna kamatna stopa je primjenjivana od 5,25 %, godišnje, uz početni mjesečni anuitet od 236,85 CHF a naknadno su se redovne kamatne stope i anuiteti povećavali od strane kreditora te dodatno uz primjenu srednjem tečaja HNB za CHF za HRK na dane dospjeća plaćanja anuiteta po kreditu. Kredit je plasiran 30. siječnja 2007. i stvarna zaduženja i otplate anuiteta po kreditu i početni uvjeti izračunati su od strane vještaka na temelju dokumenata tuženika. Ovim Nalazom vještačenja vještak u Prilogu 1, u kolonama od 4 – 8 ističe da je postavio početni plan otplate prema zaduženoj glavnici od 16.618,88 CHF, početno ugovorenoj redovnoj kamatnoj stopi od 5,25 %, i otplati na 84 mjesečna anuiteta, što po pojedinom anuitetu iznosi izračunato i primijenjeno za prvih sedam anuiteta od 236,85 CHF, a kasnije su povećane redovne kamatne stope. Vještak ističe kako je kredit isplaćen 31. siječnja 2007. i to je vidljivo iz dokumenta Početni plan otplate, a tužitelj je kao korisnik kredita zadužen za glavicu kredita prema Stvarnom otplatnom planu u iznosu od 16.618,88 CHF i u tom iznosu

je uključen iznos za interkalarnu kamatu od dana isplate kredita do dana stavljanja kredita u otplatu. Zadužena glavnica kredita obračunata je 31. siječnja 2007. prema srednjem tečaju HNB za 1,00 CHF za HRK = 4,5468820 HRK što je obračunato iznosilo 75.564,09 HRK a što je vještak matematički utvrdio Nalazom vještačenja. Istakao je kako Nalaz vještačenja obuhvaća izračun za cijeli period otplate kredita od dana plasmana 31. siječnja 2007. pa do konačne otplate kredita u 84 anuiteta koji je dospio 1. veljače 2014. kada je i plaćen. S obzirom na utjecaj tečajnih razlika između tečaja na dan otplate kredita i tečaja na dan isplate kredita, u obračunu razlike plaćenih anuiteta po kreditu u HRK primijenio je srednji tečaj HNB za CHF za HRK na dan isplate kredita 31. siječnja 2007. i u Nalazu vještačenja izračunao stvarne razlike između otplaćenog po kreditu u HRK i isplaćenog po kreditu u HRK za otplaćene anuitete po kreditu, te i razlike u CHF preračunate u HRK i diferencirane na utjecaj promjene tečaja CHF za HRK i između stvarno više plaćene redovne kamate u odnosu na početno ugovorenu redovnu kamatu. Vještak je obrazložio detaljno metodologiju izračuna razlike i sam izračun te u Tablici 1 prikazao pregled primijenjenih redovnih kamatnih stopa i anuiteta tijekom otplate kredita u CHF, u Tablici 2 utvrdio pregled razlike plaćenih anuiteta prema stvarno plaćenim anuitetima u HRK po primijenjenim redovnim kamatnim stopama i srednjem tečaju HNB za 1 CHF za HRK na dan dospijeća plaćanja u odnosu na početno ugovoreni anuitet u CHF preračunat u HRK prema srednjem tečaju HNB za 1 CHF za HRK na dan isplate kredita, uz početno ugovorenu redovnu kamatnu stopu od 5,25 % te je i u nastavku u Tablicama broj 3 iznio pregled razlika po svakom pojedinačnom anuitetu i ukupnih razlika i više i manje plaćenog prema zadatku vještačenja zbog valutnog utjecaja primjene srednjeg tečaja HNB za CHF za HRK u otplati anuiteta, uz isključenje utjecaja razlike više plaćenih anuiteta preračunatih iz CHF u HRK zbog povećanja redovnih kamatnih stopa te prikazao i sumarni pregled razlika i više i manje plaćenog prema zadatku vještačenja zbog povećanja redovnih kamatnih stopa i zbog valutnog utjecaja primjene srednjeg tečaja HNB za 1,00 CHF za HRK u otplati anuiteta po kreditu u odnosu na srednji tečaj HNB za CHF za HRK na dan isplate kredita za razdoblje otplate kredita po svakom pojedinačnom anuitetu i zbrojno.

Vještak je, kako je i istaknuto, u koloni 15 u Prilogu 1 (P-1) utvrdio razliku ukupno više plaćenih anuiteta u CHF po svakom pojedinačnom anuitetu zbog povećanja redovne kamatne stope i ukupno između stvarno plaćenih anuiteta u CHF u ukupnom iznosu plaćanja od 20.798,21 CHF i anuiteta prema početno ugovorenoj redovnoj kamatnoj stopi od 5,25 %, što ukupno iznosi 19.890,70 CHF. Tako izračunatu razliku anuiteta zbog povećanja redovne kamatne stope utvrdio je iznosom od 907,51 CHF, što preračunato srednjim tečajem HNB za 1,00 CHF za HRK na dane dospijeća svakog pojedinog iznosa razlike plaćenih anuiteta čini ukupnu razliku više plaćenih anuiteta zbog povećanja redovne kamatne stope od ukupno više plaćenog u iznosu od 5.099,33 HRK, a što tečajem konverzije za 1,00 EUR = 7,53450 HRK, zbog primjene od 1. siječnja 2023. u Republici Hrvatskoj, preračunato po svakoj mjesečnoj razlici zbrojno iznosi 676,80 EUR. Ova utvrđenja vidljiva su u Prilogu 1 (P-1) u koloni 15, za iznose u CHF te preračunato srednjim tečajem HNB za 1,00 CHF za HRK na dane dospijeća plaćanja u koloni 14, a u koloni 15A izračunata je protuvrijednost u HRK dok je u koloni 15B utvrđen izračun u valuti EUR.

15.2. Razlike plaćenog zbog valutnog utjecaja i primjene srednjeg tečaja HNB za HRK tijekom otplate kredita, uz isključenje utjecaja razlike više obračunatih i plaćenih anuiteta zbog povećanja redovne kamatne stope, vještak je utvrdio u Tablici priloga

2, gdje je vještak obrazložio da kada diferencira samo više plaćene razlike anuiteta (preplaćene iznose) zbog valutnog utjecaja primjene srednjeg tečaja HNB za 1 CHF za HRK na dane dospijeća plaćanja onda isti iznose više plaćeno 17.497,47 HRK, a što je posebno izdvojeno u koloni 7 Tablice 3 po svakom pojedinačnom anuitetu i ukupno odnosno tečajem konverzije 1,00 EUR = 7,5340 HRK i iznosi 2.321,00 EUR što je preračunato u Prilogu 2, u koloni 13 i izračunato je kada je tečaj CHF za HRK u otplati kredita bio veći u odnosu na tečaj za CHF za HRK u isplati kredita. Vještak je također utvrdio da potplaćeni iznos zbog valutnog utjecaja primjene srednjeg tečaja kreditora za 1,00 CHF za HRK na dane dospijeća iznosi – 383,44 HRK ili 50,9 EUR.

16. Nalaz i mišljenje vještaka tužitelj je prihvatio u cijelosti i postavio tužbeni zahtjev u podnesku od 16. siječnja 2024., tako da je po osnovi više plaćene promjenjive kamatne stope tužitelj od tuženika zahtjeva 676,80 EUR, zajedno sa zateznom kamatom od dana plaćanja pojedinačnih novčanih iznosa pa sve do isplate, a po osnovi tečajnih razlika zahtjeva je ukupno 2.321,00 EUR zajedno sa zateznom kamatom od dana plaćanja pojedinačnih novčanih iznosa pa sve do isplate, a jer je vještak u Prilogu broj 1 i Prilogu broj 2 utvrdio upravo ove novčane iznose kao preplaćene.

17. Tuženik nije prihvatio Nalaz vještaka navodeći da je vještak u Nalazu i mišljenju u razdoblju od 1. rujna 2009. do 1. ožujka 2010. koristio tečaj Addiko bank d.d. umjesto tečaja HNB pa je tuženik dostavio simulirani izračun kojim je točno koristio tečaj te točno utvrdio "preplatu".

18. Na glavnoj raspravi održanoj 23. veljače 2024. o prigovoru tuženika očitovao se vještak Boris Belunjak tako da je iskazao: "U cijelosti ostajem kod pisanog nalaza i mišljenja koji sam dostavio sudu 31. listopada 2023. Pročitao sam očitovanje na moj nalaz i mišljenje, a koji je dostavio najprije tužitelj u podnesku od 16. siječnja 2024., a tuženik u podnesku od 12. siječnja 2024. Utvrdio sam da tužitelj nema nikakvih primjedbi na moj nalaz i mišljenje, a kad me pitate jesam li eventualno pročitao naknadno dostavljen podnesak tuženika od 17. siječnja 2024. tada iskazujem da taj podnesak nisam pročitao. Međutim, uvidom na primjedbe na primjenu tečaja u otplati kredita u nalazu vještačenja primijenjeni su tečaji koje je kreditor primijenio stvarno u otplati kredita na način da je anuitete u kojima su sadržani iznosi redovne kamate i glavnice kredita obračunavao tečajem HNB-a, ali kasnije u otplati kredita kako navodi opunomoćenik tuženika tečajem Hypo banke. Dokaz tome su matematički izračuni u nalazu vještačenja gdje za iznose anuiteta diferencirane na redovnu kamatnu stopu i glavnice kredita pomnožene primijenjenim tečajem u stvarnoj otplati kredita dobivaju se kunske vrijednosti za obračun redovne kamate i obračun dospjele kamate, a takvim matematičkim putem u nalazu vještačenja vještak je dobio upravo kunske iznose koje je kreditor obračunao u stvarnoj otplati kredita tužitelju u svom dokumentu pregled prometa za klijenta. Dakle, iako je ugovoren srednji tečaj HNB-a u otplati kredita što je primijenjeno u početnom dijelu otplate kredita naknadno je primijenjen tečaj Hypo-Alpe-Adria Bank d.d. u otplati kredita, a vještak je postupio po primijenjenom u stvarnoj otplati kredita jer iz kunskih iznosa kojima je kreditor teretio tužitelja dobivaju se točne razlike izračuna u dijelu valutnih razlika. Dakle, u ovom dijelu obrazloženja u nalazu vještačenja matematički izračun je nedvojben s tim da vještak napominje da je kreditor tužitelja za anuitete prema datumu dospijeća plaćanja anuiteta u tom momentu zadužio i obračunao dužne iznose iz CHF u kune i od tog momenta dužne obveze su evidentirane u kunama što je vidljivo u stvarnoj

otplati kredita u već spomenutom dokumentu pregled prometa za klijenta. Danas sam pročitao ovaj drugi podnesak tuženika koji je dostavio putem opunomoćenika i u kojem se uz podnesak prilaže i simulirani izračun. Nakon što sam pregledao i pročitao podnesak opunomoćenika tuženika od 16. siječnja 2024. i u potpunosti ga razumio ističem da je tuženik u svom izračunu izračunao razliku plaćenih anuiteta između stvarno plaćenih anuiteta po primijenjenim redovnim kamatnim stopama i srednjem tečaju HNB-a u otplati kredita, a u odnosu na anuitet određen početno ugovorenim redovnim kamatnom stopom i tečajem na dan isplate kredita 30. siječnja 2007. i izračunao ukupnu razliku od 22.180,20 kn. Istom metodologijom izračuna prema primijenjenim tečajevima vještak je uz primijenjene tečaje u stvarnoj otplati kredita kojima je opunomoćenik tuženika teretio tužitelja primijenjenim redovnim kamatnim stopama, a u odnosu na anuitet određen početnom redovnim kamatnom stopom i tečajem na dan isplate kredita izračunao iznos od 22.203,20 kn. Taj izračunati iznos čini matematička razlika na već opisano, a izrečeno od moje strane na ovoj raspravi prema stvarnim otplatama anuiteta u CHF pomnoženim tečajem CHF za kune koje je stvarno u otplati kredita primijenio kreditor i za tužitelja obračunao dužne iznose u namjeri da ga naplati od njih. Dakle, kada uzmemo razliku izračuna između nalaza vještačenja i simuliranog plana otplate dobivamo razliku od 22,86 kn (3,03 eura) koja je više obračunata u nalazu vještačenja, a u odnosu na izračun stručnih službi tuženika. Vještak smatra da je nalaz vještačenja izračunat točno prema stvarno primijenjenom u otplati po kreditu."

19. Sud u cijelosti prihvaća pisani nalaz i mišljenje te i neposredno obrazloženje vještaka koje je iznio na ročištu za glavnu raspravu, a što znači da je navedena razlika od 22,86 HRK / 3,03 EUR, a koja predstavlja razliku izračuna između Nalaza vještačenja i simuliranog plana otplate zanemariva i ovaj sud prihvaća tvrdnju vještaka da je Nalaz vještačenja izračunat prema stvarno primijenjenom u otplati po kreditu.

20. Dakle, vrlo stručno i argumentirano je vještak obrazložio, ne upuštajući se u pravne ocjene, da je tužitelj tuženiku po osnovi razlika više plaćenih anuiteta koja proizlazi zbog povećanja redovne kamatne stope isplatio 676,80 EUR, a taj novčani iznos je zbir pojedinačnih iznosa po svakom anuitetu iz kolone 15 Priloga 1, za iznose u CHF, te preračunato srednjim tečajem HNB za 1,00 CHF za HRK na dane dospijeca plaćanja iz kolone 14 u P-1, s time da je u koloni 15A izračunata protuvrijednost u HRK, a u koloni 15B u valuti EUR, preračunata tečajem konverzije. Potrebno je ponoviti da je vještak detaljno obrazložio da iznos manje plaćenih anuiteta zbog manje obračunate redovne kamatne stope nije utvrđen i izračunat, a jer je redovna kamatna stopa bila ili jednaka ili veća u odnosu na početno ugovorenu. Upravo ta tvrdnja vještaka očituje se i u Pregledu primijenjenih redovnih kamatnih stopa i anuiteta tijekom otplate kredita u CHF (Tablica 1, stranica 3 Nalaza, a stranica 373 spisa), a gdje vještak utvrđuje da je primijenjena nominalna redovna kamatna stopa od 5,25 % godišnje od dana plasiranja kredita 30. siječnja 2007. pa do 31. kolovoza 2007., od 1. rujna 2007. je povećana na 6,10 % godišnje i tako je primjenjivana do 30. studenog 2008., da bi od 1. prosinca 2008. iznosila 6,80 % i bila primijenjena do 31. ožujka 2009., a od 1. travnja 2009. pa do zadnjeg anuiteta iznosila je 7,30 % godišnje. Ove primijenjene redovne kamatne stope, vještak je u Nalazu vještačenja naveo po svakom anuitetu u Prilogu 1 u koloni 9 i u Tablici 2 u koloni 6A. Vještak je također vrlo stručno i precizno utvrdio i razlike plaćenog zbog valutnog utjecaja i primjene srednjeg tečaja HNB za CHF za HRK tijekom otplate

kredita, uz isključenje utjecaja razlike više obračunatih i plaćenih anuiteta zbog povećanja redovne kamatne stope. U Tablici broj 3 je bilo moguće utvrditi samo više plaćeno tj. preplaćeno zbog primjene tečaja za CHF za HRK, a jer iz obrazloženja i priložene Tablici vještaka sud može utvrditi da je vještak od iznosa razlike više plaćenih anuiteta u HRK od 22.203,06 HRK umanjio izračunatu razliku više plaćenih anuiteta u CHF preračunatih iz CHF u HRK na dane dospijeća plaćanja koji je nastao zbog povećanja redovnih kamatnih stopa u iznosu od 5.099,33 HRK (izračunato u Prilogu 1 u koloni 15A), a onda je vještak dobio izračunati iznos ove razlike od 17.103,73 HRK po osnovi sveukupne razlike plaćenog zbog primjene tečaja za CHF za HRK i to u iznosu od 2.270,06 EUR. Kada je diferencirao samo više plaćene razlike anuiteta (preplaćene iznose) zbog valutnog utjecaja primjene srednjeg tečaja HNB za 1,00 CHF za HRK na dane dospijeća plaćanja onda je utvrdio da isti iznose više plaćeno od 17.487,47 HRK, što je posebno utvrdio u koloni 7 Tablice 3 po svakom pojedinačnom anuitetu i ukupno i što tečajem konverzije 1,00 EUR = 7,53450 HRK iznosi 2.321,00 HRK. Ovaj zbirni iznos je moguće provjeriti u Prilogu 2 u koloni 13 i ovaj novčani iznos je izračun kada je tečaj za CHF za HRK u otplati kredita bio veći u odnosu na tečaj za CHF za HRK u isplati kredita.

Zbog navedenog nije bilo razloga da sud ne prihvati ovaj opširan, stručan i detaljno obrazložen pisani Nalaz i mišljenje, ali i obrazloženje koje je vještak Boris Belunjak iznio na ročištu za glavnu raspravu.

21. Treba istaći da je sud u dokaznom postupku osim pribave pisanog Nalaza i mišljenja i neposrednog saslušanja vještaka, saslušao i svjedoka kojeg j predložio tuženik, a prethodno je sud izvršio uvid u Ugovor o namjenskom kreditu bez depozita broj: 5140230452-69700017281/2007 od 26. siječnja 2007., zaključen između kreditora tadašnje Slavonske banke d.d. Osijek, Podružnice Požega, Sv. Florijana 10 i korisnika kredita Zorana Zadre, iz Požege, Vilima Korajca 54 i na kraju dokaznog postupka saslušao u svrhu dokazivanja tužitelja Zorana Zadru.

22. Na temelju ovako izvedenih dokaza, savjesnom analizom svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno pa i na temelju rezultata čitavog dokaznog postupka sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja, kako ga je postavio u podnesku od 16. siječnja 2024. u cijelosti osnovan.

23. Naime, na temelju Ugovor o namjenskom kreditu bez depozita broj: 5140230452-69700017281/2007 26. siječnja 2007., sud je utvrdio da je kreditor Slavenska banka d.d. korisniku kredita Zoranu Zadri odobrila kredit za kupovinu automobila i plaćanje premije osiguranja u kunskoj protuvrijednosti od 17.000,00 CHF po srednjem tečaju HNB na dan korištenja kredita, rok vraćanja kredita je 7 godina, na kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 17.000,00 CHF kreditor zaračunava kamate od 5,25 % godišnje, dekurzivno, a efektivna kamatna stopa odnosno realna godišnja kamatna stopa iznosi 6,03 %. Kredit se otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima a podmiruje se u HRK obračunatim po srednjem tečaju HNB za devize na dan dospijeća odnosno na dan plaćanja, ukoliko se plaćanje vrši prije roka dospijeća. Kamate se obračunavaju u CHF a naplaćuju u HRK po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja, s time da banka zaračunava interkalarne kamate na kredit u visini redovne kamatne stope od 5,25 % i interkalarna kamata se obračunava i pripisuje glavnici što čini novu osnovicu za raspored anuiteta. Prema članku 4. Ugovora proizlazi da tužitelj kao korisnik kredita izričito prihvaća sve naknadne izmjene visine kamatne stope, sukladno izmjenama i dopunama Odluke o kamatnim stopama banke, koje se

smatraju sastavnim dijelom Ugovora, bez posebnog zaključivanja Aneksa osnovnom Ugovoru. Dakle, nije sporno da je Javni bilježnik Niko Bagarić potvrdio 26. siječnja 2007. u predmetu OV-1245/07 da je tužitelj u nazočnosti Javnog bilježnika potpisao Ugovor, a to znači da Ugovor nije solemniziran.

24. Kako je tuženik tijekom postupka isticao da je službena osoba banke tj. Poslovnice kreditora u Požegi dala odgovarajuće obavijesti tužitelju kao potrošaču, o naravi, rizicima i posljedicama zaključenja Ugovora s promjenjivom kamatom i valutnom klauzulom i da je tužitelj kao potrošač, unatoč obavijesti, svejedno pristao na sklapanje takvog Ugovora, na glavnoj raspravi održanoj 13. travnja 2026. saslušan je svjedok Hrvoje Paić, a koji je u svom iskazu istakao da poznaje tužitelja iz viđenja, da pretpostavlja da ga je upoznao onda kada je tužitelj realizirao kredit koji mu je odobrila Slavonska banka d.d. Osijek, a nije se mogao sjetiti kada je tužitelj zaključio Ugovor s kreditorom Slavonska banka d.d. Svjedok je naglasio kako je radio u Poslovnici Slavonske banke d.d. u Požegi 2007., nije se mogao sjetiti bilo kakvih pojedinosti vezanih uz razgovor s tužiteljem, a vezano za zaključeni Ugovor o kreditu. Općenito je istakao da je on, a istakao je da su i drugi zaposlenici Slavonske banke d.d. imali sa komitentima banke takav odnos da su prilikom dolaska komitenta najprije čuli zbog čega komitent želi realizirati kredit. Tada djelatnik banke utvrđuje namjenu kredita, iznos koji klijent želi realizirati te utvrđuje i kreditnu sposobnost klijenta uz okvirno utvrđenje kondicija kredita koje klijent potencijalno može realizirati, obzirom na svoju kreditnu sposobnost, ali i druge uvjete koje je potrebno ispuniti kako bi se kredit realizirao. Naglasio je kako je bilo više vrsta kredita koje je banka nudila, a to su bili gotovinski krediti i stambeni. U to vrijeme banka je odobravalala kredite s valutnom klauzulom u valuti EUR i valuti CHF. Svjedok je naglasio kako su krediti u CHF bili povoljniji jer su imali značajno nižu kamatnu stopu. Što se tiče samog Ugovora o kreditu koji je tužitelj zaključio s bankom, a to je auto-kredit, svjedok je naglasio da mu se čini da korisnik kredita nije mogao pregovarati o uvjetima kreditiranja koje je propisala banka. Ovo stoga što je korisnik kredita morao pružiti određeno osiguranje radi urednog vraćanja kredita. Svjedok je samo pretpostavio da je tužitelju nešto govorio o promjenjivoj kamati i valutnoj klauzuli, a nije se mogao sjetiti nekih detalja, budući je naglasio kako su on i njegovi kolege bankari postupali tako kako je sam iskazao. Na upit zamjenika opunomoćenika tuženika o tome da li su službene osobe banke klijentima davali do znanja kako visina njihove mjesečne rate ovisi o tečaju CHF, svjedok je odgovorio da smatra da je on klijentima davao do znanja da visina rate ovisi o tečaju CHF ali to nije mogao potvrditi u odnosu na tužitelja. Na daljnje upite je odgovorio tako da je pretpostavio da je strankama govorio da će im mjesečna rata biti povećana odnosno smanjena, ovisno o kretanju tečaja CHF, ali i kamatnih stopa. Zaključno je svjedok istakao da korisnik kredita nije bio dužan odmah potpisati Ugovor već bi Ugovor potpisao onda kada bi javio banci da je bio spreman potpisati Ugovor s time da je potencijalni korisnik kredita mogao povući predmetni zahtjev za kredit i podnijeti novi bitno drugačijeg sadržaja.

Svjedok Hrvoje Paić je iskazivao o tome kako je on postupao u odnosu na buduće korisnika kredita i u tom dijelu njegov iskaz sud prihvaća. Međutim, iako je svjedok istakao da su sve službene osobe banke postupale u odnosu na Ugovor kakav je zaključio tužitelj s bankom, jednako savjesno, u tom dijelu sud takvu tvrdnju ne može prihvatiti jer je svjedok istakao kako nije siguran da je razgovarao o uvjetima kreditiranja za kupnju automobila s tužiteljem te je i određeno istakao da korisnici kredita koji su htjeli realizirati za kupnju automobila nisu mogli pregovarati o uvjetima kreditiranja koje je potpisala banka. Dakle, kako se radi o auto-kreditu a uvjeti

kreditiranja su bili propisani od strane banke tada je bilo moguće zaključiti da je korisnik kredita mogao prihvatiti unaprijed otiskani Ugovor o namjenskom kreditu, a u kojem su utvrđene odredbe i vezano za Odluku o promjeni redovne kamatne stope i vezano za tečaj valute CHF tako kako ih je sročila banka. Isticanje svjedoka da kod auto-kredita korisnik nije mogao pregovarati o uvjetima kreditiranja jer da su uvjeti bili propisani Odlukom Uprave banke dovoljno govore o uvjerenju suda da je i tužitelju pripremljen i dan na potpis Ugovor o namjenskom kreditu od 26. siječnja 2007., a da tužitelju službena osoba banke nije dala mogućnost bilo kakvog pregovaranja.

25. Međutim, upravo na temelju iskaza saslušanog tužitelja Zorana Zadre na raspravi od 13. travnja 2026. sud je htio provjeriti je li tužitelj eventualno prilikom podnošenja zahtjeva za realizacijom auto-kredita razgovarao sa službenom osobom banke Hrvojem Paićem, ako nije tada je trebalo utvrditi s kime je tužitelj razgovarao tada kada je podnosio zahtjev za odobrenjem kredita i da li mu je službena osoba banke omogućila bilo kakvo pregovaranje o uvjetima auto-kredita.

26. Tužitelj Zoran Zadro je iskazao da svjedoka Hrvoja Paića poznaje od prije, a jer je Hrvoje Paić u raznim prilikama bio gost povodom određenih događanja, a kada je on – tužitelj kao konobar posluživao goste. Ponovno je istakao da Hrvoja Paića duže vrijeme poznaje, prilikom podnošenja zahtjeva za odobrenjem kredita nije razgovarao s Hrvojem Paićem već s jednom drugom službenicom Slavonske banke d.d., Poslovnice u Požegi. Nije se mogao sjetiti imena službene osobe, a budući da su mu u Salonu automobila marke "Peugeot" priopćili da surađuju vezano za odobrenje kredita upravo sa Slavonskom bankom d.d. Osijek, a on i njegova obitelj su odlučili kupiti automobil marke "Peugeot" i kada je saznao za cijenu automobila u HRK, kao klijent Slavonske banke d.d. odlazi u Poslovnicu u Požegi i određeno službenoj osobi priopćuje zbog čega je došao u banku. Naglasio je da prvo što mu je službena osoba banke rekla je da banka odobrava kredit u CHF i kada je istakao koji iznos kredita u HRK želi realizirati tada mu je službena osoba banke izračunala koliko je to novca u CHF. Naglasio je kako mu službena osoba ništa nije pojašnjavala, prihvatio je potpisati Ugovor o namjenskom kreditu u iznosu od 17.000,00 CHF u protuvrijednosti HRK, opet uz naglasak da mu nitko nije objašnjavao ništa vezano za promjenjivu kamatu i valutnu klauzulu. U tom pravcu je istakao kako ni pravno ni ekonomski nije obrazovan što je za njega trebala značiti promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula. Kao bitno je istakao kako je mislio da će od početka vraćanja kredita pa do kraja vraćanja kredita rata biti jednaka i kako je 2008. rata kredita lagano rasla a početkom 2009. je znatno porasla tada je otišao u banku i pitao službenu osobu u banci može li mu se smanjiti povećana rata kredita, a budući da je roditelj dvoje djece i da obitelj ima prihod samo od jedne plaće. Kada mu je službena osoba rekla da tako povećani kredit mora plaćati tada je u takvim okolnostima morao pronaći još jedan posao kako bi mogao uzdržavati obitelj i plaćati povećanu ratu kredita. Naglasio je kako u vrijeme sklapanja Ugovora o namjenskom kreditu nije bio vlasnik bilo kakvog Obrta i nije obavljao nikakvu poslovnu djelatnost ili eventualno imao neke udjele. Na posebne upite je odgovorio da je smatrao kako će otplaćivati kredit u jednakim ratama za čitavo otplatno razdoblje, a to znači da se uvjerio da mu je odobren iznos koji je bio protuvrijednost CHF u HRK, vidio je kolika je kamata i koju ratu kredita mora otplaćivati pa je kod Javnog bilježnika službenica potvrdila da je on potpisao Ugovor. Zaključno je istakao da je prvi puta pročitao u ovom Ugovoru termin valutna klauzula, a prije toga takve Ugovore nije uopće zaključivao te i nije znao što znači valutna klauzula. Za pojam tečaja počeo se interesirati 2009. kada mu je rata

značajno povećana, a prije toga nije imao razloga upuštati se u provjeru što bi značio tečaj neke valute. Tek kada je rata kredita povećana tada je iskazao interes o tome što znači tečaj i promjenjiva kamata pa u vrijeme sklapanja kredita o tome nije mogao ništa znati. Na kraju je ponovio da mu je službena osoba banke rekla da je kredit u CHF najpovoljniji i zbog toga je mislio da će jednaki iznos u HRK otplaćivati po osnovi mjesečne rate do kraja otplate kredita.

26.1. Sud u cijelosti poklanja vjeru iskazu tužitelja i na ovaj način utvrđuje da mu je službena osoba banke, a to nije bio svjedok Hrvoje Paić, sugerirala da zaključi Ugovor o namjenskom kreditu za kupnju automobila upravo bez bilo kakve mogućnosti pregovaranja, a to znači na temelju onih uvjeta kreditiranja koja je propisala banka. To znači da sud vjeruje tužitelju da mu je službena osoba banke priopćila da je navedeni kredit u CHF najpovoljniji, tužitelj je službenoj osobi banke vjerovao, a drugačije nije ni bilo moguće postupiti od strane službene osobe banke jer je i svjedok Hrvoje Paić iskazao da o uvjetima kreditiranja korisnici kredita nisu mogli pregovarati jer ih je propisala svojom odlukom Uprava banke.

27. Dakle, imajući u vidu ovako utvrđene činjenice na temelju iskaza svjedoka i tužitelja nedvojbeno proizlazi da tužitelja kao potrošača nitko o pojedinim odredbama Ugovora, a posebno o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli nije informirao niti mu je bilo što posebno obrazlagao.

28. Dakle, prema odredbi članka 3. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 96/03) proizlazi da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhu koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. Tužitelj je dokazao da je vezano za navedeni ugovor upravo on bio potrošač koji je zaključio potrošački ugovor jer je realizirana novčana sredstva utrošio za kupnju osobnog automobila. Protivno tuženik nije dokazao i zbog navedenih razloga sud usvaja tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, kako je naprijed istaknuto.

29. Dakle, vezano za promjenjivu kamatnu stopu ovaj sud prihvaća u cijelosti tvrdnje tužitelja da je dana 13. lipnja 2014. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske donio presudu i rješenje PŽ-7129/13-4 kojom je potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/ 12 od 4. srpnja 2013. u točki I izreke u dijelu kojim je utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., povrijedio kolektivne interese i prava potrošača zaključujući Ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveza po Ugovorima o kreditu promjenjiva u skladu s jednostranom Odlukom tuženika i drugim internim aktima tuženika, a da prije i u vrijeme zaključenja predmetnih Ugovora tuženik i potrošači nisu pojedinačno pregovarali i Ugovorom utvrdili egzaktne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na Odluku tuženika o promjeni kamatne stope, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na jednostranom povećanju kamatne stope i time je tuženik postupao protivno pozitivnim propisima. Predmetna pravomoćna presuda obrezuje tuženika koji je u predmetu "potrošač" sudjelovao kao tužena stranka i onda se u pogledu ništetnosti ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi treba primijeniti upravo navedena presuda na svaki kredit koji je sklopljen u periodu od rujna 2003. pa do 31. prosinca 2008.

30. Dakle, vezano za valutnu klauzulu, sud prihvaća stav tužitelja da je Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi poslovni broj Rev-2221/18 od 3. rujna 2019. u potpunosti prihvatio razlike iz drugostupanjske presude Visokog trgovačkog suda Rh broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. u kojoj je odlučivao o revizijskom postupku, a to znači dali su ugovornim odredbama iz ugovora o kreditima tužene banke, među kojima je i ovdje tužena banka, sklapali u određenom naznačenom razdoblju s korisnicima kredita tj. potrošačima, a u kojima je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak i njima povrijeđeni kolektivni interesi i prava potrošača, bile nepoštene i nišetne odredbe vezane za valutu švicarski franak. Dakle, navedenim odlukama je utvrđeno da su navedene banke, a to znači i tužena banka u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008. povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i nišetne odredbe tako da je u ugovorima o potrošačkom kreditiranju tj. u ugovorima o kreditu ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a prije sklapanja i u vrijeme sklapanja tih ugovora nisu kao trgovci potrošača u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u vezi sklapanja tih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama. Dakle banke su postupile suprotno odredbama članka 81., 82. i 90. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača/03, a u razdoblju od 6. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. suprotno odredbama članka 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09) - dalje: ZZP/07. To znači da je tuženik u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu s tužiteljem kao korisnikom kredita ugovorio nepoštenu i nišetnu ugovornu odredbu i to na način da je ugovorio valutu uz koju je vezana glavnica švicarski franak (valutna klauzula), a o tome se nije pojedinačno pregovaralo.

31. Imajući u vidu da je sud u svakom pojedinom postupku dužan raspraviti osnovanost navoda tužbe i to s aspekta nišetnosti odredaba ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli treba istaći da prema odredbi članka 502.a Zakona o zaštiti potrošača, udruge, tijela, ustanove i organizacije koje su osnovane u skladu sa zakonom, koje se u sklopu svoje registrirane ili propisane djelatnosti bave zaštitom zakonom utvrđenih kolektivnih interesa i prava građana, mogu kada je takvo ovlaštenje posebnim zakonom izrijeком predviđeno, podnijeti tužbu (tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava) protiv fizičke ili pravne osobe koja obavljanjem određenih djelatnosti ili općenito radom postupa, uključujući i propuštanje, tako da teže povrjeđuje ili ozbiljno ugrožava kolektivne interese i prava. Odredbom članka 502. ZZP-a propisan je učinak presude donesene po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava, a taj učinak znači da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćen zahtjev iz tužbe iz članka 502.a ZZP-a, a što znači da je s pravom tužitelj predložio da sud u ovom sporu utvrdi da su postupanjem tuženika povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti, a to znači da je ovaj sud vezan za utvrđenje iz presude donesene povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača, a jer sukladno odredbi članka 138. ZZP/03 presuda u postupku za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača obvezuje sve sudove u postupcima koje potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

32. Neravnoteža u pravima i obvezama postoji ugovaranjem promjenjive kamatne stope i valutne klauzule i to nedvojbeno je na štetu potrošača, a jer načelo savjesnosti i poštenja iz odredbe članka 4. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 dalje: ZOO/05) znači da su sudionici obveznih odnosa osobe koje se nalaze u određenom građanskopravnom odnosu, a koji se zasniva na odnosu povjerenja i onda su te osobe kao ugovorne stranke dužne međusobno postupati obzirno, uvažavati interes obiju strana, a isto tako su dužni prilikom zasnivanja obveznog odnosa biti otvoreni, iskreni i spremni na potpuno ostvarenje preuzetih obveza. To ujedno znači da vodeći računa o svrsi i smislu obvezno pravnog odnosa imaju obvezu suzdržavati se čak i od primjene određene norme, ako bi time izbjegli da primjenom te norme bude učinjena nekome nepravda. Svakako, ovo načelo znači da svatko treba postupati prema drugima onako kako očekuje da će u pravnom prometu prema njemu postupati drugi.

33. Ovaj sud poklanjajući vjeru iskazu tužitelja u cijelosti može jedino pravilno zaključiti da je tuženik, a to je opće poznato, unaprijed pripremio sadržaj ugovora o kreditu tj. imao već ranije sačinjen obrazac i ni u kom slučaju nije postupio u smislu pregovaranja s tužiteljem kao korisnikom kredita o uvjetima kreditiranja i svemu drugom što je bilo bitno za tužitelja kao korisnika kredita. Dakle, iz iskaza tužitelja sud utvrđuje da je tužitelj bio uvjeren da zna koji iznos kredita mu je odobren, kolika će biti kamatna stopa, koji je tečaj za valutu CHF na dan isplate kredita i u kojem roku mora vratiti realizirani kredit. To su bitne stvari koje je tužitelj mogao spoznati.

34. Prigovor zastare vezano za promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu je odbijen jer je ocjena ovog suda, a koji je sukladan važećoj sudskoj praksi i pravnom shvaćanju Vrhovnog suda RH, da u odnosu na nepoštenost odredbi koje se odnose na promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu CHF treba cijeliti Odluke iz predmeta poslovni broj PŽ-7129/13-4 kojom je Visoki trgovački sud potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., dana 13. lipnja 2014. i iz predmeta poslovni broj PŽ-6632/17 tj. cijeliti presudu u kojoj je Visoki trgovački sud 14. lipnja 2018. potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. Dakle, ova presuda je postala pravomoćna danom donošenja i onda treba istaći kako se prema odredbi članka 214. ZOO/05 zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine a nakon prekida zastara počinje teći iznova i vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru (članak 245. stavak 1. ZOO/05). Potraživanja tužitelja zastarijevaju u općem petogodišnjem zastarnom roku (stjecaj bez osnove) te imajući u vidu vrijeme podnošenja tužbe (6. lipanj 2019., preporučena pošiljka), potraživanja tužitelja nisu zastarjela jer se zastara za više plaćene iznose po osnovi promjenjive kamatne stope računa od 13. lipnja 2014., a po osnovi tečajnih razlika od 14. lipnja 2018. Računajući petogodišnji zastarni rok u ovom restitucijskom zahtjevu tužitelja, kako po osnovi više plaćenih novčanih iznosa zbog promjenjive kamatne stope i više plaćenih novčanih iznosa zbog tečajnih razlika, proizlazi da zahtijevani novčani iznosi, kako su postavljeni u podnesku tužitelja od 16. siječnja 2024. nisu zastarjeli.

34.1. Naime, ocjena je ovog suda da je tužitelj nakon što je sud pribavio pisani Nalaz i mišljenje po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke mogao postaviti određeni

tužbeni zahtjev, on ga je postavio u navedenom podnesku i čak da se radilo i o preinaci tužbe (a što ovdje nije riječ) sud bi bio u obvezi dopustiti preinaku tužbe jer bi to bilo sukladno Zaključku broj 4 sa sastanka predsjednika Građanskih odjela Županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 26. studenog 2021., poslovni broj Su-IV-162/2021, a što znači da u predmetima po tužbama korisnika kredita u CHF dopuštena je preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem.

35. Upravo je na temelju pisanog Nalaza i mišljenja financijsko-knjigovodstvenog vještaka Borisa Belunjaka sud mogao utvrditi da je tužitelj tuženiku po osnovi razlika više plaćenih anuiteta koja proizlazi zbog povećanja redovne kamatne stope isplatio 676,88 EUR, a zbog povećanja tečaja CHF na dan plaćanja kredita u odnosu na tečaj na dan isplate kredita (tečajne razlike) tužitelj tuženiku više platio iznos od 2.321,00 EUR po osnovi tečajnih razlika.

36. Kako je na temelju Zakona otpala pravna osnova vezano za valutnu klauzulu po jednostranoj Odluci tuženika po kojoj je tuženik od tužitelja u navedenom razdoblju primio navedeni novčani iznos od ukupno 2.997,80 EUR ($676,80 + 2.321,00 = 2.977,80$ EUR), sukladno odredbi članka 1111. stavak 3. ZOO-a, valjalo je presuditi kao u izreci, a jer je odredbom članka 323. ZOO a propisano da u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana treba vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva Ugovora. Dakle, temeljem odredbe članka 1115. ZOO-a kad treba vratiti ono što je stečeno bez osnove, a tuženik je stekao određene novčane iznose bez osnove, jer su određeni novčani iznosi prešli u imovinu tuženika, tada tuženik treba platiti tužitelju i zateznu kamatu od dana stjecanja svakog pojedinačnog novčanog iznosa pa do isplate jer je stjecanje bilo nepošteno, tj. navedene odredbe su ništetne pa tužitelj u ovom postupku nije morao posebno zahtijevati utvrđenje ništetnosti navedenih odredaba vezano za promjenjivu kamatnu stupu i odredbu da je glavnica kredita vezana uz valutu CHF upravo zbog činjenice da je to utvrđeno u naprijed citiranim presudama.

37. Dakle, tuženik je kao nepošteni stjecatelj novčanih sredstva u obvezi tužitelju isplatiti navedene novčane iznose u smislu članka 1115. ZOO/05 sa z. z. kamatom od dana stjecanja pa sve do isplate, a radi čega je sud uz pravilnu primjenu formulacije z. z. kamate za određena razdoblja tužitelju dosudio ukupan novčani iznos od 2.997,80 EUR na način da mu je priznao i z. z. kamatu od dospijeca, tj. plaćanja navedenih pojedinačnih novčanih iznosa pa do isplate.

38. Tužitelju je dosuđena zatezna kamata sukladno odredbi članka 29. stavak 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23).

39. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 2., a u svezi s odredbom članka 151. stavak 1. i 2. ZPP-a i to za trošak nastao do podnošenja podneska od 16. siječnja 2024. u kojem je tužitelj postavio konačni tužbeni zahtjev. Naime, tužitelj je tužbenim zahtjevom po osnovi preplate zbog promjene redovne kamatne stope i tečajnih razlika zahtijevao ukupno 32.746,15 HRK (4.746,15 HRK po osnovi promjenjive kamate i 28.000,00 HRK po osnovi tečajnih razlika), a što prema konverzijskom tečaju $1,00 \text{ EUR} = 7,53450 \text{ HRK}$ iznosi 4.346,16 EUR dok je u konačno postavljenom tužbenom zahtjevu zahtijevao 2.997,80 EUR

pa je stavljajući u odnos presuđeni iznos od 2.997,80 EUR prema zahtijevanom iznosu od 4.346,16 EUR valjalo utvrditi da je s iznosom tužitelj uspio do konačno postavljenog tužbenog zahtjeva sa 69 %. S osnovom tužbe tužitelj je uspio 100 % i tada se dobije da je do konačno postavljenog tužbenog zahtjeva uspjeh tužitelja 84,50 % ($169 : 2 = 84,50$), a što znači da je uspjeh tuženika 15,50 %. Kada se uspjeh tužitelja umanji za uspjeh tuženika ($84,50 - 15,50 = 69,00$) opet se dobije iznos od 69 % u kojem je tužitelju valjalo priznati troškove koje je imao radi zastupanja po opunomoćeniku – odvjetniku, a na koje troškove i nagradu odvjetnik ima pravo temeljem Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23 – dalje OT) te i na trošak koji se sastoji od izdatka za plaćenu sudsku pristojbu u iznosu od 89,85 EUR (ranije 677,00 HRK), uz napomenu da je tužitelj pristojbu platio temeljem rješenja poslovni broj P-236/2019-18 od 13. lipnja 2022., a zbog čega je platio pristojbu za rješenje u iznosu od 100,00 HRK i ovaj iznos od 100,00 HRK sud nije uzeo u obzir prilikom obračuna ukupnog iznosa plaćene pristojbe, dobije se iznos od 875,00 EUR koji predstavlja nagradu opunomoćeniku za sastav tužbe temeljem Tbr. 7. točka 1. OT u iznosu od 200,00 EUR, za sastav obrazloženog podneska temeljem Tbr. 8. točka 1. OT u iznosu od 200,00 EUR, a u kojem se tužitelj očitovao 12. travnja 2021. na tuženikov odgovor na tužbu te i za zastupanje na pripremnom ročištu od 16. travnja 2021. u iznosu od 200,00 EUR, a jer je prema utvrđenoj vrijednosti predmeta spora od 1.327,01 EUR do 13.272,00 EUR odvjetniku za zastupanje propisano da ima pravo zahtijevati 100 bodova i kako je vrijednost 1 boda (Tbr. 54. OT) 2,00 EUR tada je nagrada za sastav tužbe, obrazloženog podneska i radi zastupanja na pripremnom ročištu prema Tbr. 9. točka 1. OT 200,00 EUR za svaku procesnu radnju. Opunomoćenik tužitelja je obveznik plaćanja PDV-a (Tbr. 46. OT) po stopi od 25 % tako da je na osnovicu od 600,00 EUR odvjetniku priznat i PDV u iznosu od 150,00 EUR. 69 % od 750,00 EUR iznosi 517,50 EUR, a 69 % od 89,85 EUR (pristojba na tužbu) iznosi 62,00 EUR pa je sud utvrdio ukupno priznati trošak tužitelju radi zastupanja i plaćanja pristojbe do dostavljanja obrazloženog podneska 16. siječnja 2024. u iznosu od 579,50 EUR.

Nakon što je tužitelj konačno postavio tužbeni zahtjev na iznos od 2.997,80 EUR, a sud je utvrdio da je ovako postavljeni tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan tada je tužitelju valjalo dosuditi trošak koji se sastoji od izdataka radi plaćanja opunomoćenika koji je sastavio obrazloženi podnesak 16. siječnja 2024. (Tbr. 8. točka 1. OT), a i zastupao tužitelja na ročištima za glavnu raspravu od 23. veljače 2024. i 13. travnja 2026. (Tbr. 9. točka 1. OT). Dakle, opunomoćenik – odvjetnik za sastav podneska i zastupanje na dva ročišta ima pravo zahtijevati nagradu u iznosu od po 200,00 EUR, a kako je na temelju izdane zamjeničke punomoći ročištu za donošenje, objavu i uručenja pisanog sastava presude nazočio zamjenik opunomoćenika tužitelja, odvjetnica Maja Nepehal, a tužitelj je putem opunomoćenika zahtijevao nagradu u iznosu od 50 bodova ili 100,00 EUR, sukladno Tbr. 9. točka 3. OT valjalo je utvrditi da je osnovano zahtjevna nagrada u iznosu od ukupno 875,00 EUR jer je na osnovicu od 700,00 EUR obračunat PDV u iznosu od 175,00 EUR. Kada se zbroje iznosi po osnovi zastupanja od 579,50 EUR i 875,00 EUR, a istima pribroje i iznos od 398,17 EUR po osnovi troška vještačenja i iznos od 76,43 EUR koji je tužitelj u obvezi platiti po osnovi sudske pristojbe na presudu, sukladno Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj: 37/23) dobije se ukupan iznos od 1.929,10 EUR koji je sud tužitelju dosudio sa zateznom kamatom u smislu odredbe članka 151. stavak 3. ZPP-a, od donošenja presude pa do isplate, uz napomenu da je sud u smislu odredbe članka 155. stavak 1. i 2. ZPP-a tužitelju odredio naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice, a nakon

što je ocijenio brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa da je tužitelj imao pravo očitovati se na zaprimljeni odgovor na tužbu, imao je pravo da ga opunomoćenik zastupa na pripremnom ročištu te i na ročištima za glavnu raspravu od 23. veljače 2024. i 13. travnja 2026. Iako tužitelj nije nazočio ročištu od 23. veljače 2024., a jer je zbog obveza na poslu bio odsutan na tom ročištu je sud neposredno saslušao vještaka, a na ročištu od 13. travnja 2026. pružene su mogućnosti i svjedoku kojeg je predložio tuženik te i tužitelju da u svojim iskazima iznesu činjenice koje su za stranke, u obrani njihovih stavova trebale biti pravno-relevantne.

Kako je tužitelj zahtijevao trošak u ukupnom iznosu od 2.541,93 EUR, a sud mu je dosudio 1.929,10 EUR tada je za preostali zahtijevani iznos od 612,83 EUR sa zateznom kamatom od donošenja presude pa do isplate, zahtjev valjalo odbiti.

40. Zbog iznesenih razloga odlučeno je kao u izreci.

U Požegi, 13. svibnja 2026.

Sudac:
Ljubomir Mirković

Pouka o pravu na žalbu:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi u tri istovjetna primjerka ovome sudu, a o istoj odlučuje županijski sud.

Dna:

1. Odvjetnik Nemanja Nožinić, Gundulićeva 4, 35400 Nova Gradiška
2. OD Knezović & partneri j.t.d., Radnička cesta 54, 10000 Zagreb

Broj zapisa: **9-30887-ef416**

Kontrolni broj: **00e1a-2e41c-560a9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.